

Sygn. akt I NSW 1241/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Marek Siwek

w sprawie z protestów wyborczych G.G. i T.G.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 29 lipca 2020 r.

postanawia:

wydać opinię, że zarzuty protestów są bezzasadne.

UZASADNIENIE

G.G. oraz T.G. pismami z 16 lipca 2020 r. wnieśli protesty wyborcze przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie zarzucając dopuszczenie się popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, w art. 248 pkt 1 k.k., mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, polegającego na bezprawnym niedopisaniu ich do spisu wyborców, pomimo tego, że byli oni uprawnieni do oddania głosu w wyborach na Prezydenta RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 684 ze zm., dalej: „k.wyb.”). Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy, przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Kodeks wyborczy w art. 321 § 3 nakłada przy tym na wnoszącego protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej obowiązek sformułowania zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których oparte są te zarzuty.

W niniejszej sprawie każdy z rozpoznawanych protestów wyborczych został oparty na zarzucie dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w art. 248 pkt 1 k.k., mającego polegać na bezprawnym niedopisaniu protestujących do spisu wyborców w obwodzie głosowania utworzonym za granicą.

Zarzuty te należy jednak ocenić jako chybione. Prawdłowo bowiem odrzucono złożone przez G.G. oraz T.G. wnioski o dopisanie do spisu wyborców w obwodzie utworzonym za granicą - a to z uwagi na pobranie przez każdego z protestujących zaświadczenia o prawie do głosowania, wydanego przez Burmistrza Miasta P. Jak bowiem wynika z § 17 ust. 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 29 grudnia 2014 r. w sprawie spisu wyborców (Dz.U. 2015, poz. 5), wyborcy, który otrzymał zaświadczenie o prawie do głosowania nie umieszcza się w spisie wyborców. Potwierdza to również regulacja zawarta w § 7 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z 29 maja 2017 r. w sprawie spisu wyborców przebywających za granicą (Dz.U. 2017, poz. 1130), zgodnie z którą ze spisu wyborców skreśla się osoby, którym wydano zaświadczenie o prawie do głosowania.

Wbrew twierdzeniom skarżących nie doszło tym samym do pozbawienia ich praw wyborczych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na mocy art. 323 § 2 k.wyb. wydał opinię o bezzasadności zarzutów.